

[Glistrup]

Jeg vil gerne tilsvarende spørge, om det er det rene løgn og plat, når man har læst i aviserne, at der skulle være sket et sindelagsskifte i SF, således at SF nu respekterer den kendsgerning, at vi er medlem af Det Europæiske Fællesskab, og at partiet derfor selvfølgelig vil leve op til de forpligtelser, vi rent faktisk har i Det Europæiske Fællesskab, og ikke anse det som noget mindre væsentligt – eventuelt endda direkte som noget nationalt heltemodigt, som det gamle SF mente – at man vedtager nogle bestemmelser, som går på tværs af det, EF har vedtaget.

Er det således, at SF er at betragte som det gamle protestparti, vi kender SF som igennem de år, SF hidtil har eksisteret i, eller er SF blevet et realistisk, resultatsøgende parti, som anerkender livets realiteter, herunder dansk medlemskab af Det Europæiske Fællesskab?

(Kort bemærkning).

Lone Stig Andersen (SF):

Først til hr. Stavad vedrørende spørgsmålet om vores ændrede holdning. Der er ikke sket noget holdningsskifte i SF. Jeg sagde også i min ordførertale, at vi stadig væk nærer skepsis med hensyn til, om dette her var den rette måde at få flere handicapvenlige hyrevogne på gaderne på, og at vi håbede, at udvalgsarbejdet måske kunne bringe andre løsningsmuligheder for dagen.

Over for hr. Glistrup vil jeg gøre opmærksom på, at der jo er EF-debat i morgen, hvor hr. Glistrup vil kunne høre nærmere om, hvordan SF's stilling er til EF-spørgsmålet. Det vil ikke forstyrre vores nattesøvn utrolig meget, hvis vi skal forhandle med EF om nogle ændrede regler på momsområdet.

Svend Heiselberg (V):

Det er altid smukt, når man vil tage hensyn til de ældre, til børn og nu her til de handicappede osv., men det er jo sådan, at vi ikke kan bruge pengene to gange, heller ikke selv om vi her i Folketinget ofte eksperimenterer med det.

Derfor er vi nogle, der er nødt til at sige nej, på trods af at ingen mere end Venstre ønsker, at vi havde råd til at imødekomme alle de hensyn og de ønsker, man har fra de grupper, der her er omtalt, men vi ved jo, at vi bruger store beløb til ulandsstøtte og flygtninge osv., så vi er nødt til at prioritere sådan, som Folketinget har besluttet, og derfor må vi afvise lovforslaget.

Glistrup (FP):

Fuldt på linje med alle de andre partier i Folketinget skal også Fremskridtspartiet tilkendes give, at der efter Fremskridtspartiets opfattelse bør anvendes flere skatteydermidler, end tilfældet nu er, på virkelig at mildne tilværelsen for de svært handicappede, og vi kan endda med god samvittighed gå det skridt videre, som hr. Svend Heiselberg var bebudet af. Vi har også fundet frem til, hvor pengene til det skal komme fra. Så sent som i går – i forgårs var det måske – har vi afleveret 108 forslag, der kan spare 24 mia. kr., hvoraf i hvert tilfælde mindre end halvdelen skal bruges til de skattelettelser, vi foreslår, og vi er rede til at tidoble de 24 mia. kr., hvad gode og anvendelige besparelser angår; derfor har vi ikke nogen problemer med at finde pengene.

Men når man så har fundet de penge, der skal bruges til at hjælpe de handicappede, skal de selvfølgelig anvendes fornuftigt og ikke bare, som SF's ordfører sagde, til en lex Auto-Bang, for det er jo en smart forretningsmand, der skubber de handicappede foran sig. Og så kommer Kristeligt Folkeparti rendende og tror, at det kan komme over spærregrænsen ved at sige: Ih, vi skubber også de handicappede foran os. Men det er jo ren og skær kynisk udnyttelse af, at man skal have en fordel frem for de andre inden for taxaerhvervet. Det er det, Kristeligt Folkeparti vil, og det har meget, meget lidt, for ikke at sige ikke noget som helst, at gøre med de handicappede.

Hvis man endelig vil have penge til de handicappede, skal jeg meget gerne anvise masser af steder, hvor man kan give de handicappede mere effektiv hjælp derved, end at de kan komme ud at køre i taxa, for det er immervæk ikke lige præcis det, som er det allermest påtrængende behov for handicappede.

Hvis Kristeligt Folkeparti kunne komme og sige: Her har vi en milliard til brug for de handicappede, så lad os bruge den milliard til fordel for de handicappede, men der bliver ikke plads til det formål, man er inde på her. Det er den ene ting, jeg gerne vil sige.

Den anden er, at jeg bestemt ikke er ukritisk over for det danske skattesystem – jeg kan godt finde fejl og skavanker i det danske skattesystem – men der er én ting, som det danske skattesystem skal roses for frem for noget som helst andet, og det er, at vi har en enhedsoms. Det